

hvordan skal markedet kunne sikre den kunstneriske kvalitet, og hvordan skal markedet sikre den grænseoverskridende og provokerende kunst? Det vil jeg gerne have fru Ester Larsens svar på.

(Kort bemærkning).

Jytte Wittrock (S):

Jeg vil også gribe fat i et af de udsagn, som fru Ester Larsen havde i sit glimrende indlæg, hvis man ikke lige havde haft vedtagelsen af en finanslov med nogle skrækkelige følger i erindring.

Fru Ester Larsen siger, at man i regeringen er optaget af det spirende talent, og at forsømmer vi bare én generation, har vi tabt det hele på gulvet. Det er jeg meget enig i. Men jeg har altså svært ved at se – også selv om der bliver remset tal op, som kan vise, at man ikke er gået helt bag af dansen med hensyn til kulturbudgettet i Danmark – hvor den reelle interesse er for det spirende talent. Hvor er sikkerheden for, at man ikke taber en generation på gulvet? Jeg kan ikke få øje på den.

Kl. 10.45

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Det kan godt være, at det er lidt kedsommeligt at skulle opremse tal, men den tidligere regering brugte i gennemsnit, og nu er det altså i faste sammenlignelige priser, fra 1992 til 2001 3,6 mia. kr. i gennemsnit på kulturområdet. Niveaueet fra 2002 er 3,9 mia. kr., og på intet tidspunkt i overslagsårene frem til 2005 når vi ned på det gennemsnitlige niveau, som den tidligere regering havde lagt.

Det er altså en total misforståelse, at regeringen skulle have indledt et korstog mod kulturen i Danmark. Hvis man mener, at regeringens niveau for 2002 er udtryk for en massakre i Danmark, ja, så er Socialdemokratiet jo ansvarlig for en enorm kulturfjendsk holdning, for man ligger på niveauet i 1990'erne, som ligger lavere.

Jeg vil godt sige, at den erkendelse, at kulturområdet har haft en meget stor vækst sammenlignet med andre velfærdsområder, var en erkendelse, som den tidligere kulturminister besad, for i forbindelse med finansloven for 2002 – det var den 29. august 2001 – forlød det således:

Nu er pengekasen lukket, erkender kulturminister Elsebeth Gerner Nielsen, der forklarer den kulturelle status quo med fortidens store satsninger. Kulturen har jo fået mange flere pen-

ge de senere år, så regeringen er også nødt til at prioritere kernevelfærdsområder som ældrepleje, sundhedspleje og børnepasning, forklarer hun.

Så det er en linje, en vurdering af kulturen set i forhold til de andre områder, som der har været dækning for i den tidligere regering også.

Jeg kan sige til hr. Keld Albrechtsen, at det billede af en kulturkamp, som hr. Albrechtsen så gerne vil tegne, er jo grundlæggende sådan, at man meget gerne vil se sig bekræftet i nogle fordomme. Men de fordomme er falske. Regeringen har ikke i sinde at føre en kulturkamp. Hvis der er tale om en kamp overhovedet, hvis nogle gerne vil tegne et billede af en heroisk kulturkamp, så er det en kamp for de syge og de svage. Det er den afbalancering, der sker.

(Kort bemærkning).

Nicolai Wammen (S):

Både kulturministeren og fru Ester Larsen brugte mange kræfter på at beskrive de spændende muligheder, der er i et samspil mellem erhvervsliv og kultur. Og i Socialdemokratiet er vi meget enige i, at der er nogle spændende muligheder dér.

Desværre lægger regeringens kulturpolitik ikke op til at udnytte dem fuldt ud, og jeg vil derfor gerne spørge fru Ester Larsen, hvordan Venstre forholder sig til, at en fremtrædende erhvervsmand som Lars Kolind fra Grundfos har rettet en meget hård kritik mod dele af regeringens politik i forhold til Kulturrådet for Børn eksempelvis, hvor han siger, at der er fare for, at mange af de kreative elementer, som er i den kulturpolitik, som vi kender i dag, går fløjten.

Er fru Ester Larsen enig eller ikke enig i det?

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Ja, man kan jo gøre meget med tal, må jeg sige til fru Ester Larsen. Altså kendsgerningen er jo, at der er sket en reel nedskæring på kulturområdet. Der er sket en reel nedskæring på omkring en 160 mio. kr., som meget præcist har ramt ind i vækstlaget, meget præcist har ramt ind i forhold til de unge, de nye og spirende kræfter.

Dertil kommer jo, at i de budgetår, vi kan se, og hvis de holdes, vil der være tale om besparelser på de konti, der har med de skabende kunstnere at gøre, på op mod små 700 mio. kr. Det er finansloven, som den er vedtaget her i Folketinget for ikke ret lang tid siden, og det kan man altså ikke tale sig uden om.